

res, tertia vel quarta suffragium habere potest.

8. Moniales omnes vitam communem fervent, omni vitio proprietatis penitus ablati. Curet proinde Abbatissa, ut omnibus de necessario victu, vestitu, ceterisque equaliter & sine ulla distinctione provideatur.

Quoad spiritualia exercitia, ad eandem tenentur Moniales, ad quae

9. Quoad orationem vocalem & mentalem, & Sacramenta Confessionis & Communionis, & quoad Missam audiendam, rationem reddenda conscientiae, silentium, lectionem ad mensam, & ceteras regulas sive Constitutiones, omnia observentur a Monialibus, quae Monachis praescripta sunt: Debeant enim in Choro temporibus suis horas Canonicas cantare, Abbatissa seu Vicaria praesidente: Orationi mentali per semihoram in die vacare: Peccata sua Sacerdoti designato semel quavis hebdomada confiteri: Eucharistiam diebus Dominicis & Festis suscipere: Missam quotidie audire: Feria sexta & quarta post vespertinum Officium in Cellam suam sedentes, manibus in Crucis figuram extensis, Psalmum *Miserere* quinquies recitare: Non tamen Abbatissae, sed Sacerdoti Confessario rationem conscientiae suae reddere: idque satis erit, si semel in hebdomada fiat: Silentium in Ecclesia, in Mensa, & a Completorio ad Tertiam horam diei sequentis diligenter observare: In communi mensa lectionem libri spiritualis recitare: Omnes denique Regulas & Constitutiones observare, quae earum sexui & statui non repugnant.

10. Operi quoque manuum assuescant, quod nimirum Monasterio & Sororibus utile sit: Officia autem pro Monialium viribus Abbatissa & Sorores in electione Officialium sic distribuant, ut quae nimium laboriosa sunt, ter vel quater in anno mutare possint & debeant; alioquin Abbas Generalis, si quae oriantur contentiones vel murmuraciones inter Sorores de gravaminibus officiorum, auctoritate sua providere poterit, omnisque officia praeter Abbatissae solius dignitatem mutare; Abbatissam autem neque Sorores omnes, neque Abbas Generalis ante explem triennium deponere poterit absque Episcopi aut Reverendissimi Domini Patriarchae licentia.

De Confessione.

11. Confessarius Monialium eligatur ab Abbate Generali, qui sit Sacerdos gravis, bonae famae, & provectae aetatis; nec audeat ingredi earum Monasterium, nisi urgente necessitate & ob gravem alicujus infirmitatem, & nunquam solus, sed cum socio, viro probo & maturae aetatis, qui ab ejus latere non recedat, ita ut semper alter ab altero videatur; nec ingrediatur, nisi cum sola super habitum Monasticum, nec aliquam Monialem visitet aut alloquatur; Sed ab Abbatissa vel ejus Vicaria una cum duabus aliis Monialibus ducatur cum socio ad Cellam ejus, quae peccata sua confiteri, vel Sacramenta Eucharistiae & Extremae Undionis recipere debet. Reliqua Sacramenta a proprio Confessario recipiant in Ecclesia Monasterii; curandumque, ut inducatur receptus mos, ubi nec dum inductus est, ut nimirum Moniales ex patente ad hunc dumtaxat finem fenestella communicent, quae

peracta Communione claudenda erit, clavisque ab Abbatissa custodienda. Constitute autem per interpositas crates; Horas vero Canonicas ex Choro decantent cratibus munito.

12. Curabit Abbas Generalis, ut quovis triennio Confessarius Ordinarius mutetur, & alter in ejus locum succedat. Quolibet autem anno ipsis Monialibus extraordinarius Confessarius quater exhibeatur, qui omnium confessiones audire possit.

13. Nisi in Monasterio sint, quae alias Moniales legere, scribere & Horas canonicas cantare, docere possint; ipse Confessarius, extra ostium Monasterii sedens, id praestare poterit, quatuor saltem Monialibus praesentibus.

14. Et si curandum sit, ut Moniales extra septa Monasterii nunquam egrediantur, quia tamen id ubique commode obtineri non potest, curent saltem, ut ad possessiones Monasterio contiguas, ad quas pro necessitatibus Monasterii exire coguntur, nisi bixae, ternae, aut quaternae non procedant; nec ullum virum quovis praetextu ibi versari, iurare, aut illinc transire permittant; Idque Abbas Generalis, & Confessarius ab ipso deputatus, qui in loco a Monialibus prorsus separato, & aliquantulum remoto, domicilium cum socio habeat, apud Episcopum & Reverendissimum Dominum Patriarcham diligenter provideat. Si quid vero in dictis possessionibus, aut etiam intra Monasterium faciendum erit, quod operarum ministerium requirat, id praesente Confessario cum socio, & semotis Monialibus, fiat. Ad visitandas autem vicinas Saecularium vel Monachorum Ecclesias, vel quaslibet ecclesiasticas aut saeculares Personas e Monasterio exire nullatenus permittantur, nisi parentes sint, vel affines usque ad tertium gradum, quos graviter decumbere contigerit; ad illos enim, si in vicinia habitent, accedere poterunt, modo tamen sint ternae vel quaternae, nec ibi prandent aut cenent aut pernoctent.

15. Semel in anno per se ipsum, vel per substitutum Sacerdotem Monachum, Abbas Generalis visitet Monasterium Monialium, & inquirat de observantia Monastica, deque ceteris, quae ad Moniales Monasteriumque spectant. Caveat tamen, quoad fieri poterit, ingressum Monasterii, idque nisi urgente causa non facta; sique fecerit, unum vel duos socios secum testes adhibeat.

16. Nullus ex Monachis, etiam si Hegumenus vel Abbas fuerit, praeter eos, qui ab Abbate Generali ad regimen spirituale Monialium deputati sunt, poterit ad Monasterium earum accedere: vel Missam in earum Ecclesia audire aut celebrare: vel illas alloqui: aut ad eas scribere: sive literas & munera ab iis accipere, sub poena gravis culpa; neque Moniales possunt ad quemquam Monachum, praeter Abbatem Generalem & Confessarium actualem, literas scribere: aut ad colloquium admittere. Quaecumque in hoc deliquisse deprehensa fuerint, severe puniantur.

Quibus decurrit, ut de Monast. egrediantur permissum.

De Visitacione.

PARS

PARS TERTIA.

CAP. I.

De Communi Regula Abbatum & Superiorum.

1. Cum Abbatum, eorumque omnium, qui ad regimen aliquod in nostro Ordine assumuntur, officium sit, commune totius Ordinis bonum procurare, nec vires eorum ad tantum onus ferendum sufficere certum sit; in primis Divinam opem ipsi implorare non desinant, idque potissimum faciant cum necessitas occurrerit. Deinde noverint, se ad laborem & sollicitudinem magis, quam ad honorem assumptos esse, meminerintque se exemplo bonorum operum debere Fratribus praere. Communes itaque regulas ipsi accurate fervent, & particularia in cibo, indumentis, & aliarum rerum usu, quantum fieri potest, devitent.

2. Calleant rationes officii sui, & ex frequenti Constitutionum tam privatarum suarum, quam communium, aliorumque Officialium sibi subditorum, lectione intelligant, non temere & pro suo arbitrio rem sibi agenda esse, sed ex praescripto Regulae, Constitutionum, & receptorum consuetudinum regendum Ordinem fratresque gubernandos. Quare receptos mores, & a superioribus vel decessoribus suis approbatos, fervent, ac servari faciant; nec mutare vel abrogare valeant, inconsulta superiore potestate; ipsi vero nullos, nisi Superiore approbante, introducant.

3. Caveant, ne familiaritate atque indulgentia cum quibusdam alios offendant, aut occasione offensionis quoquo modo in hac parte praebant; Neque alienum ab aliquo animo offendant, sed erga omnes equaliter & sine personarum acceptione se gerant.

4. Dent operam, ut omnibus Fratribus cum omni sollicitudine invigilent, eosdemque ab iis, quae nocere possint, domi & foris defendant, tum praeveniendo, tum etiam, si quid mali acciderit, remedium adhibendo, ita ut in omnibus honori & famae tum Fratrum singulorum, tum Ordinis totius, consulatur.

5. Efficiant, ut secum, vel cum aliis se deputatis, de propria conscientia stans temporibus Fratres tractatum habeant; nec spiritualium collationum consuetudinem negligant, sed crebro & magna cum charitatis significatione alloquantur subditos, eorumque necessitatibus non corporis tantum, sed multo etiam magis animae, paterno affectu prospiciant. Quem vero intelligent gravi aliqua tentatione pulsari, ejus peculiarem curam non solum per se, sed etiam, si necesse fuerit, per alios, gerant; caveantque, ne remedium differendo difficiliorem morbi curationem faciant.

6. Quamvis in virtute obedientiae jubere possint, non nisi ratissime & ex gravi urgente causa id faciant.

7. In correctionibus & poenitentis injun-

gendis caveant iracundiae aut alterius pravae affectionis speciem; sed personarum dispositionem considerent, aedificationis universalis & particularis illarum rationem habentes. Nisi autem prudentia, rebus particularibus adhibenda, aliud dixerit, in correctionibus procedendum erit hoc ordine, ut qui peccant; Primo in charitate & dulcedine admoventur; Secundo in charitate quidem, sed eo tamen modo, ut eis confusio & robor injiciatur; Tertio amoris ea, quae timorem incutiant, si opus erit, adjiciantur. De publicis vero defectibus publica debet esse poenitentia.

8. Sic regimini aliorum tum spiritualium etiam temporali incumbant, ut nihil de virtutum exercitationibus, propriaeque salutis cura, remittant. Omnia igitur, quae ad religiosam perfectionem spectant, Monachis erga Abbates & Superiores exercenda praecipiantur, ut puta reddenda conscientiae ratio, recessus a communi aliorum consortio per aliquot dies spiritualium meditationum causa, & cetera hujusmodi; ea ab ipsis Abbatibus & Superioribus facienda intelliguntur.

CAP. II.

De Regimine, & de Ordine atque Praeeminentia Abbatum.

1. Cum dudum, Dei favente gratia, ex plurium Monasteriorum Ordinis Sancti P.N. Antonii unione Congregatio nostra in Domino coaluerit, cumque in omni bene constituto hominum Caelu, necesse sit, esse aliquem vel etiam plures, qui boni universalis curam gerant; praeter eos, qui certis Provinciis & particularibus Monasteriis praesunt, eligendus est Abbas Generalis, qui hunc sibi finem constituat, ut universa Congregatio Monachorum bene gubernetur, conservetur, & augetur.

2. Quare potestas Abbatis Generalis summa erit, & ad omnes & per omnia pro saeculorum Canonum dispositione, nostrarumque Constitutionum praescripto, extendatur.

3. Is porro ad triennium institutus est, quo expleto, nisi a Congregatione Generali ad alterum triennium confirmetur, officium continuo dimittat.

4. In subsidium vero regiminis, Generali Abbati in eam, quam diximus, amplitudinem commissi, eligendi erunt in Congregatione Generali quatuor Hegumeni, quorum officium pariter ad triennium durabit, nisi ab eadem Congregatione Generali ad alterum triennium confirmetur.

5. Singulis autem Provinciis, & Monasteriis, Abbates praeficiantur, quorum potestas etiam expleto, ut supra, triennio cessabit.

6. Quamobrem quolibet triennio Congregatio Generalis cogenda est, ad quam vocandi ab Abbate Generali erunt, praeter quatuor Hegumenos supra memoratos, omnium Provinciarum, & Monasteriorum Abbates, atque Officiales majores, & quotquot officio Generalis, Hegumeni, & Abbatis defuncti sunt,

Abbas Generalis ad triennium institutus.

Eligendi quatuor Hegumeni.

Abbatibus Monasteriorum.

Quolibet triennio Generalis cogenda Congregatio.

sunt, modo non fuerint ob aliquos defectus depositi.

7. Hujus Generalis Congregationis potestas in Ordine nostro suprema est, Generalemque Abbatem & Hegumenos confirmare, atque etiam, si opus fuerit, deponere potest.

8. Congregatio Hegumenorum singulis saltem semestribus ab Abbate Generali & quatuor Hegumenis habeatur, ejusque potestas omnes & omnia contineat, salvis tamen Generalis Congregationis Decretis.

9. Quolibet anno Congregatio Provincia ab Abbate ejusdem Provinciae, & reliquis Abbatibus Monasteriorum subditorum, ejusque potestas in Provincia summa est, salvis Decretis Abbatis Generalis, & Congregationum supramemoratarum.

10. Quolibet saltem mense Congregatio Monachorum ab Abbate Monasterii, & Sacerdotibus professis, quos Abbas Generalis ei Consultores assignaverit, fiat, ejusque potestas in Monasterio summa est, salvis Decretis Congregationum antedictarum, iisque omnibus, quae Abbas Generalis, vel Abbas Provinciae ordinaverint.

11. Praeeminentia Abbatis Generalis excedit omnes aliorum Officialium gradus, ita ut ceteris omnibus & loco & ordine praecedat. Post hunc quatuor Hegumeni pro sua quisque electionis prioritate, si Presbyteri omnes sint, vel dignitate, si quis eorum Presbyter, & alius non Presbyter sit, primum in consensibus, & suffragiis ferendis locum tenent: Secundum Hegumenos vero Abbates Provinciarum, deinde Abbates Monasteriorum juxta uniuscujusque Monasterii dignitatem: Tum ii, qui officio Abbatum vel Hegumenorum defuncti sunt, eodem ordine, ut supra: Demum Monachi professi, servata inter eos Sacerdotii dignitate, & Professionis prioritate.

12. Si quando autem contigerit, ut eligatur Vicarius Abbatum, aut Hegumenorum, is locum illius tenebit, cujus vicariam potestatem gerit, ut puta Vicarius Abbatis Generalis primum locum ante omnes Hegumenos; & sic de Vicario Hegumenorum, & Abbatum Provinciarum, atque Monasteriorum. Reliquorum vero officiorum, ut Secretarii Congregationum antedictarum, Socii Abbatum, vel Hegumenorum, Procuratoris Generalis, aut Provinciae, sive Monasterii & reliquorum, non alia ratio habebitur, quam prioritatis Sacerdotii & Professionis.

C A P. III.

De Abbate Generali.

Abbas Gener. a toto Ordine eligendus.

1. Abbas Generalis cum totius Ordinis curam habere debeat, a toto Ordine in Congregatione Generali eligendus erit. Is autem ex eorum numero esse debet, qui diu in Ordine, & laudabiliter vixisse perspecti sunt; cui proinde nec desit eximia probitas, nec amor erga Ordinem, nec idonea doctrina, nec ad sustinendum tantum onus animi corporisque firmitas: qui demum nullum ex iis impedimentis habeat, quae infra Cap. de electionibus recensentur.

2. Cum vero canonice electus, & fuerit

in sua dignitate legitime confirmatus, omnimodam potestatem habet in Ordine nostro ad normam Regulae & Constitutionum. Ad ejus itaque auctoritatem pertinet: Primò, Praeesse toti Ordini, Hegumenis, Abbatibus, & Monachis omnibus, nisi quando in eadem Congregatione Generali de ipsius causa pertractandum sit, ut infra de depositionibus Abbatum dicitur.

Quae sit ejus Auctoritas.

Secundò, in omni Congregatione, etiam Generali, suffragium Abbatis Generalis habet praerogativam praerelationis & praecedentiae, ubi suffragia fuerint paria.

Tertiò, Per se, vel per alium, potest praesidere omnibus Congregationibus: visitare omnia Monasteria: & quemlibet Monachum de Provincia ad Provinciam, vel de Monasterio ad Monasterium transferre, exceptis Hegumenis & Abbatibus, omnibusque Officialibus, qui in Congregatione Generali, aut Hegumenorum, instituti sunt, quos ab uno loco in alium transferre non poterit, inconsulta Congregatione Hegumenorum.

Quartò, Per se, vel per Abbates Provinciae, aut Monasteriorum, ad Habitum recipere potest, qui ad institutum idonei videbuntur: potest etiam eisdem dimittere, si facta probatione minus idonei reperti fuerint.

Quintò, Ab omnibus Abbatibus five Provinciarum sive Monasteriorum, eorumque Vicariis aut Procuratoribus, ceterisque Officialibus potest rationes exigere, sibi, vel aliis reddendas, de commissis illis officio, aut regimine tum spirituali tum temporali.

Sextò, Audire potest, ac decidere causas omnium Abbatum aut Monachorum, ad se appellantium a gravamine Superiorum vel aequalium vel inferiorum.

Septimò, Consulta Congregatione Hegumenorum, recipere potest ad Ordinem omnes Monachos fugitivos sive apostatas, & tam cum illis quam cum aliis Monachis, qui contra Regulam sive Constitutiones quocumque modo peccaverint, misericorditer dispensare super poenitentia, sive partem poenitentiae sive totam etiam remittendo, prout ad eorum salutem conducere in Domino judicaverit; Potest etiam poenitentias, quae ad satisfactionem quorumcumque defectuum convenire videbuntur, injungere, habita ratione personarum & aliarum circumstantiarum, quarum consideratio ejus charitati, cum prudentia conjuncta, committitur, ita ut rectitudinem & severitatem cum benignitate & consuetudine misceat, eo modo se gerendo, ut etiam qui corripuntur, hoc ipsum agnoscere faterique compellantur.

Octavò, Potest locum & vocem his, qui amiserunt, restituere; & inhabiles habitare ad officia & gradus, nisi commiserint tales culpas, aut defectus tales haberent, quorum dispensatio per Constitutiones Congregationi Generali & Hegumenorum, aut per sacros Canones Episcopo vel Reverendissimo Domino Patriarchae, reservetur.

Nonò, Potest Congregationem Generalem, etiam ante praescriptum tempus, convocare ex causa rationabili; vel post exactum terminum differre in aliud tempus usque ad bien-

tennium vel triennium, consultis tamen Hegumenis, & habita facultate a Reverendissimo Domino Patriarcha. Idem dicendum de Congregatione Hegumenorum, quam ipse solus convocare potest, quoties de rebus agendum est, illius auctoritatem exigentibus.

Facultas constituendi Procuratorem.

Decimò, potest constituere & destituere, quando videbitur sibi expedire, Procuratorem apud Sedem Apostolicam Romanam, & alterum apud Sedem Antiochenam, qui causas Ordinis nostri nomine ipsius Abbatis Generalis pertractet.

De Vic. Gen. electione, & officio.

Undecimò, potest etiam & debet Vicarium suum Generalem nominare & eligere, qui ipsius e visis erepti vel legitime impediti vices gerat, tum in regimine totius Ordinis, tum in Congregatione Hegumenorum, aut etiam Generali, usque ad novi Abbatis electionem: Is autem Vicarius semper debet esse primus ex quatuor Hegumenis; Cumque contigerit, Abbatem Generalem, ut supra, e vigis decedere aut legitime impedi, tunc Hegumenis ipsis fas esto, quintum Hegumenum eligendi, qui locum quarti tenebit, cum primus, ut dictum est, tamquam Abbatis Generalis Vicarius habendus sit.

Facult. Abb. Gen. circa res Monasteriorum.

Duodecimò, penes Abbatem Generalem est omnis facultas agendi quovis contractus emptionis aut venditionis quorumlibet bonorum temporalium tam mobilium quam immobilium omnium Monasteriorum in eorumdem utilitatem & bonum. Item, nova si offerantur Monasteria, acceptare ex consilio Hegumenorum & consensu Episcopi, ac Reverendissimi Domini Patriarchae. Alienare autem, aut omnino dissolvere Monasteria non poterit, sed tantum ad tempus suspendere, constituto prius Oeonomo, idque de consensu Congregationis Hegumenorum. De iis vero, quae Ordini nostro relinquuntur, si Dominus certum Monasterium aut determinatum pium opus non designaverit, poterit Abbas Generalis disponere, prout expedire, ad communem Ordinis utilitatem judicaverit.

Constitut. interpretandi, dispensandi ab eorum observantia?

Decimotertiò, sicut ad Abbatem Generalem pertinet, ut Ordinis Constitutiones ubique servandas curet, ita ad eundem spectat, non modo easdem Constitutiones interpretari, quando dubium aliquod occurrerit, sed etiam, ubi opus est, in iis, quae accidunt, ex justa & legitima causa cum aliquibus dispensare, Regulae finem intendo, qui alius non est quam majus Dei obsequium, & illorum, qui hoc Institutum susceperunt, utilitas & profectus. Non est autem censendum eum dispensare, nisi expressam Constitutionum mentionem faciat, in quibus dispensat. Non potest tamen Constitutiones in Congregatione Generali jam approbatas omnino abrogare aut irritare.

Abfolvendi Monachos a censuris.

Decimoquartò, sicut potest Abbas Generalis nostri Ordinis Monachos ex legitima causa vinculis censurarum ligare, ita plenam facultatem habet eisdem abfolvendi ab omnibus censuris, contractis post ingressum Religionis, dummodo casus non sint reservati Episcopo aut Reverendissimo Domino Pa-

triarchae, quorum notam apud se descriptam habebit, ut sciat limites suae potestatis tam quoad absolutionem a censuris, quam quoad dispensationem in Irregularitate.

Reservandi sibi casus.

Decimoquintò, potest casus aliquos in toto Ordine sibi, & Abbatibus Provinciarum aut Monasteriorum reservare, a quibus deputati ad audiendas Monachorum confessiones, nisi habita ab ipso aut Abbatibus licentia, absolvere nequeant. Illos tamen debet, in nota expressis, & in Congregatione Hegumenorum approbato, Monachis significare.

Officia, muneraque distribuendi.

Decimosexto, cum Abbas Generalis talenta hominibus nostri Ordinis donata cognoscere debeat, officia Magistrorum, Praedicatorum, Confessorum, & alia hujusmodi per se distribuere potest, aut Abbatibus Provinciarum sive Monasteriorum distribuenda committere. Ad hunc autem finem curet, per Abbates Provinciarum & Monasteriorum certior reddi de statu omnium Monachorum bis saltem in anno: item de numero & qualitatibus Monachorum. Et si vero aliis interioribus Abbatibus suam facultatem communicet, poterit tamen approbare vel rescindere, quod illi fecerint: Et in omnibus, quod videbitur constituere, & semper ei obedientiam ac reverentiam ab omnibus praestari oportebit.

Quid per eundem praestandum.

Denique potest Abbas Generalis omnia & singula in toto Ordine facere, quae Abbates Provinciarum & Monasteriorum in suis Provinciis & Monasteriis: Et insuper omnia illa, quae ei per Constitutiones reservantur.

Ut officio suo Abbas Generalis rite fungatur, debet: Primò, statim atque electus sit, literas ad omnia Monasteria mittere, quibus Monachos ad Regulae Constitutionumque observantiam sedulo cohortetur.

Secundò, semel quolibet anno Monasteria omnia, saltem viciniora per se ipsam, remotiora vero per se vel per Vicarium visitet, adjuncto ei uno ex Monachis maxime idoneis, acceptoque prius ab illis juramento de servanda justitia & secreto Visitationis, quam postea subscriptione propria firmatam, sigilloque munitam, ad se transmittant, vel personaliter accedentes exhibeant.

Tertiò, habeat apud se omnia documenta, quae ad Ordinem spectant. Catalogum, item omnium Monasteriorum cum suis redditibus & oneribus, & alterum personarum omnium, quae in quovis Monasterio versantur, ubi eorum nomina & qualitates scribantur, ita ut omnia perspecta habeat, tuteque providere possit, quae ad Gloriam Divinam pertinere judicaverit.

Quartò, rescribere quidem ad Abbatem, qui ordo tenendus sit in singulis negotiis, rebusque dubiis in quovis Monasterio, ad Abbatem Generalem spectat: Sed executionem ordinariis Officialibus demandabit. Intel ligat itaque rebus universalibus sibi vacandum esse, quas solus ipse obire potest, ita tamen, ut de gravioribus particularibus certior fieri curet. Non solum autem ad res particulares, ut dictum est, Ministris opus habet, sed etiam ad universales; Quamobrem

Hegumenos frequenter consulat, eorumque Congregationem in rebus magni momenti semper convocet. In eo vero Monasterio, in quo residet, curabit habere apud se viros graves, & Instituti peritos, quibuscum conferre de rebus occurrentibus possit.

Quintò, a Congregatione Generali eligendum erit Monasterium, in quo Abbatis Generalis & Hegumenorum ordinaria sit residentia. Ab illo autem, nisi ex legitima causa, abesse non poterit, nec residentiam in aliud Monasterium transferre, inconsulta Congregatione Hegumenorum. Nullius vero Monasterii ordinariū regimen per se ipsum exercebit Abbas Generalis; sed si contigerit ipsum in aliquo Monasterio moram trahere, quod Abbate Ordinario destitutum sit, illud per substitutum Vicarium regere poterit usque ad novi Abbatis electionem, in Congregatione Hegumenorum vel Generali faciendam. Et sicut ipse non debet Abbates ordinarios a regimine Monasteriorum impedire, aut in illo sese immiscere; ita Abbates ordinarii debent reverentiam & obedientiam Generali Abbati in suis Monasteriis commoranti exhibere, nihilque ipso inconsulto agere.

Sextò, ab omni fastu & pompa abstineat tam intra Monasterii septa, quam extra; nec præter unum aut duos socios secum habeat, cum e Monasterio egreditur, nisi aliud necessitas suadeat.

Septimò, Monachos in suis gravaminibus ad se recurrentes benigne excipiat & patienter audiat. Caveat tamen, ne inde ansam accipiant Superiores contemnendi; sed potius curam omnem adhibeat, ut subditi Superioribus amorem ac reverentiam exhibeant.

Octavò, si contingat aliquid a Summo Pontifice, sive a Reverendissimo Patriarcha decerni circa Monachos nostros, curet illud diligenter promulgari & observari. Utriusque etiam favorem & protectionem Ordini nostro conciliari studeat; Quod idem præstet cum Episcopis locorum ordinariis, atque Magistratibus laicis, in quorum ditione Monasteria nostra sita sunt.

C A P. IV.

De Hegumenis.

1. Hegumeni quatuor in Congregatione Generali eligendi sunt, qui Abbatem Generalem in gubernatione totius Ordinis adjuvant. Ad Hegumenorum vero auctoritatem pertinet: Primo, ut in omni Congregatione, & extra Congregationem primum locum, post Abbatem Generalem teneant.

Secundò, in omnibus negotiis decidendis ad suam; & ad Generalem Congregationem devolutis, sententiam definitivam post Abbatem Generalem ferunt.

Tertiò, unà cum Abbate Generali omnes Abbates, tum Provinciarum tum Monasteriorum constituunt; & si opus fuerit, destituunt, vel loco Abbatum defunctorum alios substituunt: Idem dicendum, si quis Hegumenorum objerit; possunt enim ejus loco alium eligere cum Abbate Generali.

Quartò, cum eodem Abbate Generali, aut eo e vivis erepto, vel legitime impedito, soli possunt quintum Hegumenum eligere, qui locum quarti teneat in eo casu, quo primus Hegumenus, tamquam Vicarius, Abbate Generali legitime impedito aut defuncto, toti Ordini præesse debet usque ad novi Abbatis Generalis electionem; quam, si expedire visum fuerit, possunt etiam differre, donec triennium expleatur, quo generalis Congregatio convocanda erit. Sic etiam possunt Vicarium Hegumeni deputare, si contigerit illum ex legitima causa ab officii sui executione impediri.

Quintò, possunt Generalem Congregationem convocare, quando Abbas Generalis in eos casus inciderit, ob quos de ejus publica reprehensione, aut ab officii suspensione aut etiam depositione agendum esset: modo tamen convenient suffragia trium aliorum Abbatum, quos in tali casu convocare debent, & tunc suffragia majora prævalent.

Sextò, omnia & singula facere possunt, quæ ipsis per Constitutiones reservantur.

Curare debent Hegumeni, ut cum Abbate Generali perfectam concordiam & obedientiam servent: Idque tum factis tum verbis ostendant, auctoritatem ipsius apud omnes non solum conservando, sed omnibus etiam, quibus poterunt, modis augendo. Ipsi vero inter se in sententiis ferendis consentiant, alterque alterum honore præveniant. Si autem contigerit, aliquem eorum in Congregatione singularis esse sententiam, nemo ab illo ullam aversionem habeat vel ostendat. Quæ vero in Congregatione proposita aut dicta sunt, nemo illorum revelet, aut aliis indicet, sub poena ad libitum Congregationis Hegumenorum. Quæ demum definiuntur, ea per Secretarium descripta, sigillique Abbatis Generalis & uniuscujusque Hegumenorum, manusque eorum subscriptione firmata, cum opus esse judicaverint, promulgantur. Exemplar autem eodem modo firmatum & subscriptum in Archivio Ordinis conservabitur.

Ordinaria Hegumenorum residentia, quodcumque fieri potest, unà cum Abbate Generali erit in Monasterio per Congregationem generalem deputando, a quo inconsulta Congregatione Hegumenorum, nemo illorum poterit abesse; neque ordinariū alicujus Monasterii regimen exercere. Quod si contigerit quempiam eorum ex legitima causa, in eadem Hegumenorum Congregatione probanda, ad Monasterii regimen sive visitationem deputari, in quo officio ultra sex menses versari debeat, tunc Vicarius ei ab eadem Hegumenorum Congregatione substituendus erit, qui vices ipsius, & auctoritatem gerat, ut scilicet numerus quatuor Hegumenorum, Abbati Generali Assistentium, nunquam minuatur.

CAP. V.

C A P. V.

De Abbate Provinciae.

1. Abbas Provinciae in Congregatione Hegumenorum eligatur ab Abbate Generali, & a quatuor Hegumenis, cujus auctoritas terminis suæ Provinciae includitur. Provinciae autem, earumque Abbatum residentia in Congregatione generali designetur. Eiusdem Congregationis arbitrio erit hujusmodi Abbates instituire, ubi necessarii sunt; vel destituere, ubi illos supervacanos esse judicaverit.

2. Singulis annis debet Monasteria Provinciae suæ visitare per se ipsum, vel, si impedimentum legitimum occurrerit, per Vicarium, ut supra de Abbate Generali dictum est. Et visitationis decreta, sigillo suo, manusque subscriptione firmata, ad Abbatem Generalem transmittentur.

3. Bis quolibet anno ad eundem Abbatem Generalem scribat de statu Monasteriorum suæ Provinciae, deque numero & qualitate Monachorum.

4. Non potest esse Abbas ordinarius illius Monasterii, neque debet ingerere se in regimine immediato illius Monasterii, ubi residet; sed illud liberum & absolutum proprio Abbati relinquere, qui tamen in omnibus primum locum Abbati Provinciae deferat, nihilque magno momenti eo inconsulto suscipiat, & præcipienti pareat.

5. Potest Monachos de uno Monasterio in aliud ejusdem suæ Provinciae ex causa rationabili, prout in Domino expedire judicaverit, pro residentia mittere vel transferre, etiam sine consensu Abbatis utriusque Monasterii, ita tamen, ut de hac Monachorum missione vel translatione literas patentes suo sigillo, manusque subscriptione munitas, conficiat. Non potest autem Monachos sibi subiectos ad Monasteria diversæ Provinciae pro residentia mittere vel transferre, nisi de consensu Abbatis Generalis. Sed pro negotiis, aut necessitatibus Provinciae suæ, vel alicujus Monasterii sibi subiecti, potest Monachos de sua Provincia ad aliam mittere cum literis testimonialibus, in quibus causam significet, tempusque reversionis limitet.

6. Monachos Provinciae suæ neque suspendere neque excommunicare potest, aut casum aliquem sibi in confessione reservare sine Abbatis Generalis licentia; sed eos regere & judicare debet ex præscripto Regulæ & Constitutionum, in quibus dispensare nequit, eodem Abbate Generali inconsulto.

C A P. VI.

De Abbate Monasterii.

1. Abbas Monasterii eligitur in Congregatione Hegumenorum ab Abbate Generali, & a quatuor Hegumenis, a quibus etiam non expleto triennio ob legitimam causam ab officio suspendi aut deponi poterit.

2. Antequam officio suo fungatur, literas

præfaturæ ostendat Monachis, easque in publico loco legi faciat. Et, si Abbas Provinciae in eodem Monasterio versetur, illi eas præsentet, vel earum exemplar sigillo Monasterii munitum ad illum mittat, si absens fuerit. Postquam vero literæ Congregationis Hegumenorum lectæ fuerint, Monachi omnes coram eo genuflectant, ejusque tamquam Abbatis benedictionem postent. Ipse vero a prædecessore suo, vel Vicario ejus Monasterii, sigillum, & inventaria rerum omnium recipiat, præsentem Monasterii Congregationem, & in Cellam Abbati destinatam secedat.

3. Domestica ministeria statim distribuatur, Officiales eligens vel confirmans, quos in Domino idoneos judicaverit (exceptis quibusdam, quorum electio ad Abbatem Generalem pertinet), & suas cuique regulas tradens. Ac primo Vicarium suum constituat: deinde Oeconomum seu Procuratorem Monasterii: Mox alios Officiales juxta indigentiam & consuetudinem Cænobii; eosque identidem visitet, & prout in Domino visum fuerit convenire, vel in eisdem ministeriis detineat, vel ab eis removeat: Quod de reliquis Officialibus intelligendum est, præter Vicarium & Oeconomum; hos enim remove nequit, nisi ex consilio Congregationis Monachorum. Quia vero officia quedam, ut bene fiant, experientiam requirunt, non facile mutari debent: Et in hoc mutationis Officialium negotio vitium inconstantiæ omnino vitandum est.

4. Non potest Monachos de Monasterio, cui præest, in aliud transferre; sed, si necesse fuerit, consulat prius Abbatem Provinciae, aut Abbatem Generalem. Pro negotiis vero Monasterii sui potest Monachum ad aliud Monasterium mittere cum literis testimonialibus Congregationis Monachorum, in quibus causam significet, & tempus reversionis definit. Item non potest Monachos Monasterii sui suspendere vel excommunicare, vel casum aliquem in confessione sibi reservare, inconsulto Abbate generali.

5. Semel saltem in anno visitet possessiones & bona Monasterii: Et quolibet mense, ab Oeconomo rationem accepti & expensi præsentem Vicario exigat, ut totius Monasterii administrationis ratio ipsi constet, quam reddere debet unoquoque anno, semel quidem Abbati Generali, bis autem Abbati Provinciae. Ut vero nihil ex bonis Monasterii deperat, debet infra sex menses suæ præfaturæ conficere Inventarium authenticum, omnium rerum, quæ ad illud Cænobium pertinent, tam mobilium quam immobilium: Eiusque inventarii duo describantur exempla, quorum alterum maneat in Archivio Monasterii sub duabus clavibus, in quo etiam reponantur omnes scripturæ ad idem Monasterium spectantes; alterum transmittatur ad Abbatem Provinciae, vel ad Abbatem Generalem. Dictæ autem claves sint altera penes ipsum Abbatem aut ejus Vicarium, & altera apud Oeconomum. Sub iisdem clavibus reponantur reditus Monasterii, ita ut inde ne possit extrahi, & nihil magno momenti expendi sine Abbatis seu Vicarii, & Oeconomi notitia.

H h j 6. Præ-

Hegumenorum quod sit officium.

Abbatem Provincie munit.

Quæ sint ejus facultates, & quibus circumstantiis.

Eorum residentia.

6. Præter Congregationem Monachorum, quæ saltem unoquoque mense fieri debet, alternis hebdomadis cum suis Consultoribus conveniat (nisi pro re nata aliquid extraordinarie consultandum esset) deque occurrentibus negotiis cum illis agat ; & quamvis iis auditis, penes ipsum sit de singulis statuendi facultas, Consultores tamen benigne audiat, & præcipue eum, cui Monitoris officium commissum est.

7. Præcepta, Edicta, & literas Superiorum diligenter legat & exequatur. Habeatque librum, in quo scribantur visitationes Monasterii ab Abbate Generali, aut Provinciae factæ, & ordinationes illorum alicujus momenti: legat etiam eas, quas Prædecessor suus adnotaverit; distinguat tamen perpetuas ab iis, quæ ad tempus datæ fuerunt. Institutum, quod in regimine Monasterii tenere debet, cognoscat tum ex lectione Regularum tam communium quam sui officii, & aliorum, qui sub ejus cura sunt, tum ex observatione, consuetudinum receptorum, & executione, ordinationum Superiorum, ac demum in rebus dubiis ex recursum ad Superiores.

8. Sit sollicitus, ne Vicarius, Oeconomus, & reliqui Officiales suo desint officio. Item curet, ut ordo, pax, unio, & conformitas fervetur a Monachis in Cella, in Choro, in Refectorio, & ubicumque locorum. Quare per se ipsum vel per Vicarium visitet Chorum, Officinas, & Monachorum Cellas; Portam Monasterii claudi faciat hora competenti, clavemque sibi vel Vicario tradi: Discursus, & vagationes Monachorum, & maxime juniorum, compescat: Jurgia & contentiones inter eos ortas componat: nec permittat in Monasterio esse arma, vel instrumenta, musica, aut libros vanos.

9. Ordinarias tantum poenitentias delinquentibus imponere debet, quæ in Constitutionibus præscriptæ sunt. Delegare autem poterit Vicario, ut eas ipse præcribat, vel legi in Refectorio præcipiat.

10. In iis, quæ ad victum, vestitum, habitationem, & alia necessaria pertinent, curet, ut quamvis sit, in quo virtus & sui abnegatio probetur, non desit tamen, quo sustentetur natura, habita ratione personarum secundum Deum. Egrotorum habeatur cura magna tam in victu ratione quam in cæteris. Hospites tum sæculares tum Religiosi benigne suscipiantur & pertractentur. Si cui particulari quidpiam, ad potum vel cibum pertinens ab externo aliquo mittatur, id in communem usum accipiat & dispensetur.

11. Deposita pecuniæ nullam prorsus admittat, aliarum vero rerum non nisi cautissime; dummodo sine magna offensione id denegari non possit.

12. Lites fuziendæ, nec ullam inconsulto Abbate Generali aut Provinciae, vel si absentes fuerint, & urgeat necessitas, inconsulto Monachorum Congregatione intentet: aut intentata, respondeat.

13. Si faciende sint expensæ extraordinariæ, vel fabrica magni momenti, vel Monasterium ære alieno gravandum est, habita prius Monachorum Congregatione, eorum-

que potiori parte annuente, rem ad Abbatem Generalem deferat.

14. Et si proprium Abbatis officium est Monasterium sibi commissum diligenter gubernare, neque is propter aliud quidpiam, huic muneri desesse debet; si quando tamen per officii sui occupationem licebit, concionari, & confessiones audire poterit.

15. Tam Abbas quam omnes alii Sacerdotes aliquando intra annum officium vel officia eorum, qui Monasterio inserviunt, ad tempus aliquod obibunt ad exercitium religiose humilitatis & mortificationis.

C A P. VII.

De Vicario.

1. Vicarius eligitur ab Abbate Monasterii, ejusque officium tandiu durat, quandiu officium Abbatis; nec ab eo removeri debet, nisi de consensu Congregationis Monachorum. Ejus autem locus sit primus post Abbatem, & post eos, qui Abbatis Generalis, vel Hegumenorum officio functi sunt.

2. Munus præcipuum Vicarii est, Abbatem juvare in iis, quæ in genere vel in particulari ei commendabit: nec dispensandi aut mutandi aut quidquam faciendi, nisi ex ejusdem præscripto, facultatem habebit.

3. Absente Abbate omnia facere poterit, quæ ipse Abbas secundum Regulam, Constitutiones, & consuetudines approbatas sui Monasterii. Si vero aliquid extraordinarium acciderit, quod adeo urgeat, ut commode Abbas expectari nequeat, id expedire poterit Vicarius, auditis Consultoribus, statimque redeunti Abbati referat. Præsenti vero Abbate, ea tantum jurisdictione utetur, quæ sibi fuerit commissæ.

4. Officiales visitet, quoties opus fuerit, observando, quomodo suum quisque officium exequatur. Frequenter etiam adeat Cellas, & alia loca Monasterii, ut Domus munda sit, & omnia ubique decenter suis locis composita, ac præsertim in iis, quæ ab externis videri solent. Noctibus singulis portas Monasterii videat, an bene clausæ sint, & Cellas Monachorum visitet, ne quis extra cubiculum, vagetur. Observet etiam crebro, num aliquid desit ex necessariis, aut abundet Monachis. Eorumque curam potissimum habeat, qui in corporis cura minorem de se ipsis sollicitudinem gerunt; rationemque de rebus omnibus Monasterii, quas viderit, aut executus fuerit, Abbati, quoties opus fuerit, reddat & referat. Redigatque in memoriam, quæ necessaria Monasterio judicabit, ut de emendis rebus ad victum & vestitum necessariis, & Fratrum nimio aut exiguo labore, de sanitate & similibus.

5. Horis omnibus Divinis nocturnis & diurnis, atque Sacrae Liturgiæ, personaliter intersit, & observet, an omnes adsint, & antequam die statuto ad Confessionem & Communionem accedant, aut Missam celebrent. Item notet, an constitutis horis in Refectorio conveniant, aut e Monasterio egrediantur, sive ad illud regrediantur, an e lecto surgant, aut cubitum

cubitum eant. Defectus denique omnes, si quos in Monasterio animadvertent, vel aliunde intellexerit, & quæcumque alia ad bonam gubernationem sibi occurrerint, Abbati referat.

6. Singulis hebdomadis disponat officia Monasterii, tabulasque conscribat. Ministrorum Chori & Ecclesiæ, horisque Missarum, inter Sacerdotes distribuat; quam quidem tabulam, ab Abbate approbatam, in loco patenti exponat, aut in Refectorio legendam curet. Ipse vero sibi hebdomadam tam in Choro quam in Missis canendis, sicut & reliquis Fratribus, tribuat.

C A P. VIII.

De Oeconomo, seu Procuratore Monasterii.

1. Oeconomus sive Procurator ab Abbate Monasterii constituitur: Eiusque officium est, res temporales Monasterii curare & administrare, omniaque tempestive providere, quibus Monachi indigent.

2. In primis igitur nosse debet bona omnia Monasterii tam mobilia quam immobilia, Agros, Vineas, Prata, Oliveta, Greges ovium, & his similia: Quorum inventarium penes se habebit, quæcumque sæpe cum socio visitare, debebit, ne quid detrimenti ex ipsius negligentia capiant.

3. Proventus quoscumque Monasterii, & elemosynas, quas ipsum Abbas exigere juvebit, exigat & recipiat. Syngraphas vero solutionis, quando opus fuerit, ipse dabit subscriptas ab Abbate, aut a se ex illius commissione. Utque id facilius assequatur, proventus omnes & tempora, quibus colligendi sunt, in peculiari libro scribat: Et seorsim, etiam quascumque res aut pecunias ex fructibus Monasterii perceperit, addito, a quibus, & quando eas provenerint: Elemosynæ autem alio in libro scribantur.

4. Singulis mensibus dati & accepti rationem Abbati reddat: debitaque & credita Monasterii indicabit, quo ipse statum Monasterii profusus intelligat: nunquam vero Oeconomus debita contrahat sine expressa Abbatis licentia. Vicissim singulis mensibus exigat rationem ab Officialibus Villarum, Prædiorum, Pecorum, & similibus.

5. Pecunia, undecumque ea provenerit, si alicujus momenti fuerit, judicio Abbatis in arca reponatur ad id designata. Hujus Abbas clavem unam, & ipse Oeconomus alteram diversam custodiat. In eadem liber asservabitur, in quo scribetur pecuniæ summa, tam ejus, quæ inferitur, quam ejus, quæ effertur. Si quando autem cogente aliqua necessitate pecunia in arcam non inferretur, nihilominus accepti & expensi summa in eodem libro statim scribatur. Quotiescumque vero ex arca pecuniam accipiet, ejus summam, & diem in libro suarum rationum ascribat; in alia vero libri parte expensi ratio conscribetur.

6. Diligenti cura asservabit in Archivio, ad hoc designato, Instrumenta originalia, quibus constat de jure eorum, quæ a Monasterio

possidentur: Chirographa, Syngraphas, Inventaria, & alia hujusmodi: Et Archivi quidem clavem unam ipse habeat, Abbas vero alteram diversam.

7. Advertat, num ea, quæ a Monasterio possidentur, reparatione indigeant, ut ad Abbatem referat. Si quid autem vendendum videretur, eodem inconsulto ne faciat.

8. Curet, ut res omnes, præcipue diu duraturæ, tempestive & quamopportune emantur, ne has non perinde bonas, aut non æquo pretio cogatur comparare. Caveat etiam, ne, dum nimium pecuniæ parit, non bonas aut insalubres res emat. Videat autem, num ea, quæ empta sunt, illa serventur; atque animadvertens aliqua non, ut oportet, conservari aut expendi, Abbatem aut Vicarium admoneat.

9. Emptori pecunias ad quotidianos sumptus ministrabit, a quo singulis diebus expensarum exigat rationem ex Codice; summam vero in librum suum ipse referat. Emptor vero, quid empturus sit, ab Abbate seu ejus Vicario intelliget: resque emptas Cellarario tradat, sive in Cellario reponendas, sive Coquo committendas.

10. Cum extraneis contra decentiam status monastici negotiari non præsumat.

11. Curet, ut sæculares tam in Monasterio quam in prædiis ejus servientes, honeste & christiane vivant: Cogat omnes in diebus Festis & Dominicis, Sacrae Liturgiæ & Divinis Officiis intersint, & in Festis solemnioribus sacramenta Confessionis & Communionis frequentent: Mercedem itidem debitam suo tempore iis persolvat: Querelas eorum libenter audiat, casus vero nunquam sine Abbate judicet; neque eos insolitis pœnis & oneribus aggravet, neque plus unquam alteri eorum faveat. Quando vero aliquis eorum dimitendus sit, id faciat cum omni charitate, & cum plena ejus satisfactione quo ad debitum stipendium.

12. Ita demum Oeconomus rerum temporalium sollicitudinem gerat, ut a Monastica vitæ perfectione animus non relaxet. Quare orationem, jejunium, cæterasque Religiosi Instituti disciplinas, quoad fieri poterit, non secus atque reliqui Monachi colere debebit: Sæculares vero, quibuscumque conversatur, verbo & exemplo edificare studeat.

13. Sicut ad Abbates Monasteriorum pertinet, res temporales sibi commissas per Oeconomos curare: Ita poterit Abbas Generalis, si id expedire cognoverit, constituere Oeconomum Generalem, qui illum in conservandis bonis temporalibus totius Ordinis opportune adjuvet.

C A P. IX.

De Consultoribus.

1. Abbas suos habeat Consultores tres saltem Monachos senes, & in Religiosa perfectione exercitatos, quorum consilio & relatione adjutus melius & facilius gubernare possit.

2. Qui huic muneri deputantur, sint ama-